

І знову переслідує мотив...

Наталія Дзюбенко-Мейс

І знову переслідує мотив...

Одне говориш, думаєш про інше,
Якщо в житті суцільний негатив,
То значить час для виняткових рішень.

Але жаринка душу пропекла:
Покинула? Та як же ти могла
Втонуту в побутові закуліссі,
І не почути тоскний поклик пісні?

Застигло все. Лиш гойдалка скрипить,
Скувало, замело, заморозило,
З усіх борінь – лише срібляста нить,
Що котиться до рук із небосхилу.

І ніжність, котра душу пропече
Ще невідомим щастям і плачем.
Стоїш посередині бурелому...
Здається так вертаються додому,

Здається так знаходять головне –
Улучить, зачекає, омине?
Лиш острах болю. І чекання дива.
Єдина мить, все інше неважливо.
Наталя Дзюбенко-Мейс